

การประสานงาน

หลักการดำเนินงานของโครงการพัฒนาชนบทตำบลคูเต่านี้ คือการพัฒนาโดยใช้วิธีการแบบผสมผสาน (Integrated Rural Development) ซึ่งความหมายที่ใช้นี้หมายถึง การระดมความรู้และเทคโนโลยี คน และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาร่วมกันทำงานภายใต้โครงการฯ เพื่อให้ชาวชนบทมีสภาวะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การดำเนินงานของโครงการฯ จึงเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย หลักการเบื้องต้นคือการระดมทรัพยากรบุคคลากรผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย มาร่วมงานพัฒนาชนบทในโครงการหลักอันเดียวกัน สำหรับงานบางอย่างที่บุคคลากรในมหาวิทยาลัย มีไม่พอเพียงหรือไม่มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา หรือต้องการงบประมาณสมทบ ทางโครงการฯ ก็จะขอความร่วมมือไปยังหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งในระดับส่วนกลางและภูมิภาค นอกจากการขอความร่วมมือทางวิชาการแล้วทางโครงการฯ ยังตระหนักถึงความสำคัญของข้าราชการทั้งในระดับจังหวัดและอำเภอที่มีส่วนรับผิดชอบงานพัฒนาพื้นที่ตำบลคูเต่าอีกด้วย ดังนั้น ตั้งแต่ระยะเริ่มแรก ทางโครงการฯ จึงแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบถึงการดำเนินงานของโครงการฯ และได้เชิญนายอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอเป็นที่ปรึกษาของโครงการฯ นอกจากนี้ในการดำเนินงานของโครงการย่อยหลาย ๆ โครงการก็ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยราชการ ทั้งในระดับจังหวัดและอำเภอ และบางโครงการย่อยก็เป็นโครงการที่จัดทำร่วมกันระหว่างหน่วยราชการอื่นกับมหาวิทยาลัย การที่มีหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยมาร่วมกันทำงานภายใต้โครงการหลักอันเดียวนั้น ทำให้การประสานงานของโครงการฯ เป็นเรื่องสำคัญและสมควรที่จะได้ศึกษาติดตามเพื่อนำมาเป็นแนวทางหรือการปรับปรุงโครงการอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนี้ เพื่อความเข้าใจจะขอแบ่งหัวข้อการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ การประสานงานภายในมหาวิทยาลัย และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

การประสานงานภายในมหาวิทยาลัย

มีคณาจารย์จากคณะต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการจาก 5 คณะ คือ คณะทรัพยากร-
ธรรมชาติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์
แต่ละคณะจะมีแผนงานเฉพาะของตนเองและมีคณะกรรมการดำเนินงานโครงการเป็นผู้ประสาน
งานและเจ้าหน้าที่ประจำโครงการคู่เท้าเป็นผู้ติดต่อระหว่างผู้รับผิดชอบโครงการ (ย่อย) กับ
ประชาชนกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ตำบลคูเต่า

การประสานงานแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับนโยบาย มีคณะกรรมการนโยบาย
ซึ่งประกอบด้วยคณบดี หรือผู้แทนจากคณะต่าง ๆ เป็นกรรมการและระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีคณะ-
กรรมการดำเนินงานของโครงการ จำนวน 9 คน ซึ่งมาจากคณะต่าง ๆ เป็นผู้ประสานแผนงาน
และเจ้าหน้าที่ประจำโครงการอีก 3 คน เป็นผู้ให้ความสะดวกต่าง ๆ ในการติดต่อและจัดหา
วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้แก่โครงการย่อยที่ขอมา

ในการประชุมครั้งแรกของคณะกรรมการนโยบาย ผู้อำนวยการโครงการฯ ได้
แถลงให้คณะกรรมการทราบถึงวัตถุประสงค์หลัก แนวทางการดำเนินงาน ขอบเขตของโครง-
การฯ และหลักการคัดเลือกโครงการย่อยที่จะดำเนินงานในตำบลคูเต่า พร้อมกับมอบหมายให้
ผู้แทนคณะแต่ละคณะไปจัดทำโครงการย่อยหรือเชิญชวนอาจารย์ที่สนใจเข้าร่วมโดยตรง เมื่อมี
ผู้เสนอโครงการย่อยมา คณะกรรมการดำเนินงานจะเป็นผู้พิจารณาว่าสอดคล้องกับหลักการที่
กำหนดไว้หรือไม่ หากโครงการใดอยู่ในขอบเขตที่กำหนดไว้ ทางโครงการฯ ก็จะอนุมัติเงิน-
ประมาณและการดำเนินงานโครงการต่อไป พร้อมกับทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างโครงการ
ย่อยและประชาชนในตำบลคูเต่าให้แก่โครงการนั้น ขณะเดียวกันผู้จัดทำโครงการย่อยจะต้อง
เสนอแผนการดำเนินงานให้ผู้บริหารโครงการทราบเพื่อการประสานงานและการติดตามการ
ดำเนินงานของโครงการย่อยเหล่านั้น

อย่างไรก็ตาม การเสนอโครงการจากคณะต่าง ๆ มิได้มีมากเท่าที่ควร เช่น
คณะแพทยศาสตร์ มี 3 โครงการ คณะพยาบาลศาสตร์มี 1 โครงการ คณะเภสัชศาสตร์ มี 1
โครงการ (โครงการนี้มีให้ใช้เงินงบประมาณของโครงการคู่เท้า แต่ใช้บริการด้านอื่น ๆ)
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มี 2 โครงการ และคณะทรัพยากรธรรมชาติมี 14 โครงการ อีก 15
โครงการเป็นการดำเนินงานของนักวิชาการเกษตรประจำโครงการใหญ่ ซึ่งอาจทำโดยตรง

หรือร่วมกับหน่วยราชการอื่นภายนอกการเสนอโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีได้เสนอในคราวเดียวกันในระยะต้นของการดำเนินโครงการ จึงทำให้ไม่สามารถประสานแผนงานและกำหนดตารางเวลาการลงพื้นที่ให้ประสานสอดคล้องหรือแบ่งสรรการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ ฝ่ายผู้ประสานงานจึงต้องใช้ความพยายามในการลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการขอความช่วยเหลือในเรื่องอุปกรณ์และยานพาหนะ หรือการนัดหมายติดต่อกับชาวบ้านลงให้น้อยที่สุด

หากจะวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่คณะต่าง ๆ (ยกเว้นคณะทรัพยากรธรรมชาติ) มีจำนวนโครงการที่เข้าร่วมน้อยและไม่ได้มีความพร้อมเพียงในการเสนอโครงการย่อยตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ อาจจะกล่าวได้ดังนี้

1. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่สนใจด้านการพัฒนาชนบทมีจำนวนน้อยและผู้ที่สนใจก็อาจพบว่า เรื่องที่ตนสนใจอยู่นอกขอบเขตของหลักการดำเนินงานของโครงการ เช่น มีผู้ที่ต้องการทำงานวิจัยอย่างเดียว โดยไม่ต้องการไปถึงขั้นของการถ่ายทอดความรู้ให้ชาวชนบท
2. อาจารย์และนักวิชาการที่สนใจงานพัฒนาชนบทต่างก็มีการะงานประจำมากอยู่แล้ว การทำงานโครงการนี้จึงต้องเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมหรือไม่มีการะงานมากเกินไป
3. วัตถุประสงค์ ขอบเขต หรือหลักการดำเนินงานของโครงการฯ อาจไม่ตรงกับแนวความคิดของอาจารย์และนักวิชาการบางท่านที่สนใจงานด้านพัฒนาชนบท จึงมิได้แสดงความจำนงในการเข้าร่วมโครงการ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าคณะอื่น ๆ จะมีโครงการเข้าร่วมด้วยน้อย ทางผู้บริหารโครงการก็ได้จัดทำโครงการย่อยต่าง ๆ เองหลายโครงการเพื่อให้โครงการนี้ดำเนินงานให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด ในส่วนของการประสานงานระหว่างโครงการย่อยและโครงการหลักโดยทั่วไปนั้นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี หากจะมีข้อบกพร่องบ้างก็เนื่องด้วยสาเหตุด้านการประสานแผน การประสานข้อมูล และปัญหาด้านบุคลากร เพื่อประโยชน์ในการศึกษาแนวทางแก้ปัญหาการประสานงานในอนาคต จะขออธิบายเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

1. การขาดการประสานแผนงาน

แม้ว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานที่ประกอบด้วยสมาชิกจากคณะต่าง ๆ ก็ตาม โครงการนี้มิได้มีการจัดทำแผนงานหลักร่วมกันระหว่างผู้รับผิดชอบโครงการย่อยทั้งหมด ทำให้แผนงานของโครงการย่อยของบางโครงการไม่สนับสนุนซึ่งกันและกัน การเสนอ

โครงการของแต่ละคณะจะทำโดยเอกเทศ การวางแผนงานและกำหนดระยะเวลาทำงานจะกำหนดตามความสะดวกของผู้รับผิดชอบโครงการ ซึ่งเมื่อได้รับอนุมัติโครงการจากผู้อำนวยการโครงการก็จะจัดทำต่อไปเอง จึงทำให้แผนงานของแต่ละแผนงานไม่มีลำดับชั้นของงานและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แม้ว่าบางโครงการจะไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงลำดับชั้นตอนและประสานกับแผนงานอื่น แต่บางโครงการก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีประสานโครงการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลแก่ชาวชนวนอย่างแท้จริง และขณะเดียวกันก็จะช่วยให้การประเมินผลสำเร็จของโครงการเป็นไปอย่างถูกต้องยิ่งขึ้น และอาจครอบคลุมถึงการประสานด้านบุคลากรและการเลือกบุคคลกลุ่มเป้าหมายด้วย เช่น โครงการให้ความรู้ด้านสุขศึกษาแก่ครูนักเรียนและชาวชนวน โครงการอาหารเสริมแก่เด็กก่อนวัยเรียน โครงการตรวจหาพยาธิในเด็กนักเรียน และโครงการให้ความรู้และการรักษาพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

2. ขาดการประสานข้อมูล

ปัญหาอีกประการหนึ่งของการประสานงานคือ การไม่มีสารแบ่งปันข้อมูลร่วมระหว่างผู้ทำโครงการย่อย กล่าวคือ ผู้ทำโครงการจากคณะต่าง ๆ มักจะเริ่มดำเนินการช่วยเหลือการเก็บข้อมูลเบื้องต้นซึ่งมักจะเป็นคำถามที่ซ้ำ ๆ ผลคือ ทำให้ชาวชนวนเกิดความเบื่อหน่ายที่ห้องตอบคำถามเก่า ๆ ซ้ำ ๆ อยู่เสมอ และห้องเสียเวลามาก ดังนั้น ศูนย์ดำเนินโครงการน่าจะให้มีข้อมูลพื้นฐานเก็บไว้ และมีการให้ข้อมูลแก่ผู้นำโครงการย่อย ๆ หรือมีฉะนั้นผู้ทำโครงการย่อยน่าจะทำความรู้จักกันและแบ่งปันข้อมูล (share information) ซึ่งกันและกันเพื่อเป็นการประหยัดเวลาแรงงาน งบประมาณและขณะเดียวกันก็ลดการรบกวนชาวชนวนลง

3. ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน

การประสานงานจะเป็นไปอย่างราบรื่นเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับบุคคล ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมบุคลากร และทรัพยากรต่าง ๆ ให้ทำงานไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ประสิทธิภาพและความสำเร็จของโครงการจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเหล่านี้ หากบุคคลกลุ่มนี้มีความรู้และความเอาใจใส่ในหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ย่อมจะช่วยให้การประสานงานเป็นไปด้วยดี สำหรับโครงการคุณค่านี้นี้ การประสานงานจะต้องประสานถึง 2 ช่วงคือ ช่วงการติดต่อยุ่ระหว่างโครงการย่อยกับโครงการใหญ่ และระหว่างโครงการย่อยกับชาวชนวนในตำบล

ดูเท่า โดยทั่วไปแล้วระดับความสามารถของเจ้าหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้
ประสานงานอยู่ในระดับสูง และสามารถทำงานได้อย่างดีเยี่ยมภายใต้ข้อจำกัดต่าง ๆ อย่างไรก็
ตามเราไม่สามารถจะกล่าวได้ว่าการประสานงานเป็นไปอย่างราบรื่น ทั้งนี้เพราะมีปัญหาเกิด
ขึ้นอันเนื่องมาจากการประสานงานเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงตัวบุคลากรของโครงการหลายครั้ง
ด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน กล่าวคือ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ประจำโครงการจะได้แก่ผู้ที่ทำโครงการฯ
จ้างมาชั่วคราวหรือยืมตัวมาจากหน่วยงานอื่น ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้งานใหม่ที่ถาวรกว่า
ก็จะลาออกไป หรือผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ทางโครงการฯ ยืมตัวมาขอตัวกลับไปปฏิบัติราชการยัง
ต้นสังกัดเดิม ทำให้ทางโครงการต้องหาคนทำงานใหม่ บางกรณีเจ้าหน้าที่ของโครงการฯ ได้
รับทุนการศึกษาต่อก็จำเป็นต้องลาออกจากโครงการ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้การปฏิบัติงานขาด
ความต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ที่ใหม่ต้องใช้เวลาหนึ่งจึงจะเรียนรู้และปฏิบัติงานได้ดี และ
จุดนี้เองที่ทำให้การประสานงานระหว่างคณะผู้ดำเนินโครงการและผู้ทำโครงการย่อยไม่สามารถ
ประสานงานกันได้ดีในบางช่วงเวลา

การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่โครงการฯ พยายามหาคู่ค้าดำเนินการจะมีความเกี่ยวข้องกับหน่วย
ราชการภายนอกมหาวิทยาลัย 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การแจ้งข่าวสาร ให้แก่การแจ้งข้อมูลให้หน่วยราชการฝ่ายปกครองใน
ระดับจังหวัดและอำเภอทราบถึงการดำเนินโครงการในพื้นที่ตำบลคูเต่า โดยแจ้งให้ทราบว่า
โครงการนี้มีวัตถุประสงค์นโยบายและแผนการดำเนินการอย่างไร ตลอดจนถึงกิจกรรมต่าง ๆ
และขอความร่วมมือสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่สามารถจัดทำร่วมกันได้ พร้อมทั้งได้มีการแต่งตั้ง
ให้นายอำเภอหาดใหญ่เป็นที่ปรึกษาของโครงการด้วย
2. การขอความร่วมมือ ได้แก่ การขอความร่วมมือทางวิชาการและบุคลากร
จากหน่วยราชการต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้และจัดส่งผู้เชี่ยวชาญมาช่วยเหลือ สนับสนุนโครงการ
เช่น การขอความร่วมมือจากสำนักหลังงานแห่งชาติ (โครงการบ่อแก๊สชีวภาพ) กรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม (โครงการสานเสื่อและผลิตภัณฑ์หัตถกรรม) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสงขลา
(โครงการฉีดวัคซีนป้องกันโรคในสุกร) ศูนย์วิจัยพันธุ์ข้าวพัทลุง (โครงการปรับปรุงพันธุ์ข้าว) เป็นต้น

3. การทำงานร่วมกัน ได้แก่ การจัดทำโครงการร่วมกันระหว่างโครงการพัฒนาชนบทคู่กับหน่วยราชการอื่น ในโครงการย่อยบางโครงการ จะมีการวางแผนและจัดทำโครงการร่วมกันระหว่าง 2-3 หน่วยงาน เช่น สถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง สำนักงานประมง จังหวัดสงขลา จัดทำโครงการเลี้ยงปลากระพงขาวในทะเลสาบในที่ลุ่มชัง และศูนย์โรคติดต่อทั่วไป เขต 12 ศูนย์อนามัยโรงเรียน เขต 9 และหน่วยเวชศาสตร์ชุมชนคณะแพทยศาสตร์ จัดทำโครงการสุขศึกษา กำจัดหนอนพยาธิลำไส้ เป็นต้น

จากการดำเนินงานของโครงการฯ นั้นเราจะพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยราชการส่วนกลางเป็นไปอย่างดียิ่ง จะเห็นได้ว่า การขอความร่วมมือของมหาวิทยาลัยไปยังกระทรวง กรม และสำนักงานต่าง ๆ ได้รับความตอบรับและช่วยเหลืออย่างดี เช่น กรมประมง สถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ ศูนย์ปรับปรุงพันธุ์สุกรแห่งชาติ กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ประมงจังหวัด เกษตรจังหวัด ปศุสัตว์-จังหวัด เป็นต้น หน่วยงานเหล่านี้บางหน่วยก็จัดสรรงบประมาณมาสนับสนุนในบางโครงการ บางหน่วยงานก็จัดส่งวัสดุต่าง ๆ เช่น บัว ยางฆ่าแมลง วัคซีนมาให้ และบางหน่วยงานก็จัดส่งวิทยากรมาร่วมโครงการโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ จะเห็นได้ว่าบางโครงการฯ สามารถระดมทรัพยากรจากหน่วยงานราชการส่วนกลางเพื่อการพัฒนาชนบทได้อย่างดี และนับว่าประสบความสำเร็จในขั้นนี้เป็นอย่างมาก

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยราชการส่วนภูมิภาคนั้น โดยทั่วไปหน่วยราชการต่าง ๆ หรือที่จะให้ความร่วมมือในกิจการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยร้องขอไป ส่วนการให้ความร่วมมือมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ หลายประการ เช่น งบประมาณที่หน่วยงานมีอยู่ กรอบนโยบายการพัฒนาของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนบุคลากรที่มีอยู่หมายความว่า การให้ความร่วมมือแก่โครงการของมหาวิทยาลัยจะเป็นไปได้มาก เมื่อมิได้มีการใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดหน่วยงาน และกิจกรรมที่จะเข้าร่วมกันจะต้องอยู่ในกรอบนโยบายที่ส่วนราชการหน่วยเหนือกำหนดมาให้ ทั้งนี้ เพราะหน่วยราชการนั้น ๆ สามารถจะทำรายงานเสนอเป็นส่วนหนึ่งของผลงานประจำปี อีกประการหนึ่งข้าราชการแต่ละคนย่อมมีงานประจำที่จะต้องปฏิบัติภาระกิจตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายสั่งการไว้ ดังนั้น การแบ่งเวลาไปทำงานในส่วนที่มีให้อยู่ในกรอบนโยบายหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ย่อมจะทำให้ผู้บังคับบัญชาพึงเล็งหรือขาดโอกาสในการสะสมผลงานซึ่งมีผลต่อการพิจารณาความดีความชอบประจำปีของข้าราชการด้วย ดังนั้นข้าราชการจึงไม่สามารถเสียสละเวลาและเข้าร่วมงานกับมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

ข้อเสนอของข้าราชการในระดับอำเภอต่อมหาวิทยาลัยในเรื่องแนวทางการประสานงานร่วมกัน คือ

1. ในการดำเนินโครงการใด ๆ ในพื้นที่นั้น ควรจะได้รับการยอมรับจากผู้ว่าราชการจังหวัดและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการมายังพื้นที่
2. การจัดทำโครงการพัฒนาชนบทของมหาวิทยาลัย ควรจะให้ความสอดคล้องกับแผนพัฒนาชนบทของรัฐบาลด้วย โดยพยายามให้อยู่ในกรอบนโยบายการพัฒนาของคณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด
3. โครงการต่าง ๆ มหาวิทยาลัยควรเป็นผู้รับผิดชอบทางด้านการเงินที่จะต้องใช้ในโครงการต่าง ๆ กล่าวคือ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้แสวงหาเงินช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างประเทศหรือองค์กรเอกชน
4. หากเป็นไปได้ การจัดทำแผนการพัฒนายุทธศาสตร์ให้ข้าราชการอำเภอร่วมทำโครงการด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง หรือมีเด็นนก็ให้มหาวิทยาลัยจัดทำแผนงานพัฒนาชนบทประจำปี และเสนอให้ทางอำเภอและจังหวัดรับทราบและให้ความเห็นชอบ

จากข้อเสนอดังกล่าวข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า ข้อเสนอบางข้อเป็นสิ่งที่ประสานงานและร่วมมือกันได้ และเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้ว (เช่นข้อเสนอนี้ 1 และ 2) แต่ข้าราชการระดับปฏิบัติการมิได้ตระหนักหรือมีเด็นนก็เป็นเพราะปัญหาการสั่งการและการประสานงานของหน่วยราชการต่าง ๆ เองแต่บางข้ออื่น (ข้อ 4) มหาวิทยาลัยไม่สามารถจะยอมรับด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ข้อจำกัดด้านภาระหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของความเป็นมหาวิทยาลัย เป็นต้น

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกนั้นเป็นไปด้วยดี หากจะมีปัญหาที่ก่อการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติการ ในส่วนการการประสานงานภายในมหาวิทยาลัย ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเพราะการขาดการประสานแผนและความไม่พร้อมเพียงของผู้ร่วมโครงการ การทำงานของนักวิชาการในมหาวิทยาลัย มีความแตกต่างกับข้าราชการในกระทรวงอื่นอยู่มาก เพราะนักวิชาการในมหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระมากกว่าทั้งในเรื่อง

ระเบียบ ขั้นตอนการทำงาน ลำดับขั้นการบังคับบัญชา และสิทธิเสรีภาพในการแสวงหาความรู้ทางวิชาการ ดังนั้น จึงทำให้มิได้มองโครงการทั้งหมดในภาพกว้างและสัมพันธ์กับงานอื่น ๆ ในส่วนของการประสานงานระหว่างโครงการย่อยในมหาวิทยาลัยนั้นหากจะดำเนินงานในรูปแบบหลักการผสมผสานแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุก ๆ คนที่เป็นหัวหน้าโครงการย่อยจะต้องมาประชุมวางแผนร่วมและแผนการดำเนินงานของโครงการหลักร่วมกัน และกำหนดเป้าหมายเฉพาะและแผนงานย่อยให้มีความสอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน อนึ่งคณะกรรมการดำเนินงานจะต้องติดตามผลการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ตลอดระยะเวลา จะต้องมีการประชุมประจำเดือนหรือทุก ๆ สองเดือน เพื่อปรับแผนงานหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ด้วย จึงจะช่วยให้การประสานงานของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น